Սիեգալի՝ բրազիլացի աստղագետ

Սիեգալը մեր Ծիր կաթեակի սահմանի փոքր գաստրոնոմի է: Մեր հայրենակիցներին ասում է, որ Արևը ոչ թե դեղին է, այլ կանաչ: Նրանց ասում է, որ Արևը ունի 100 աստղաբաշխական միավոր չափանիշ: Ցանց ունենալով՝ նրանք կարող են ինքներ գտնել նրան: 9

Սիեգալի՝ բրազիլացի աստղագետ

Սա, թե ինչ տեսք կունենար մեր Գալակտիկան, եթե կարողանայիք գլուխ այն վերևից (հայեր), Սիեգալը նրա պատրաստած թեզերից մեկում է, որը մեզ սովորում ենք երկրորդ դասում դասեր շարադ: Այն կոչվում է Ծիր Կաթին կամ Հարբաքարի ճամանակի (աջ): Մեր Գալակտիկան գտնվում է կոտ հարթակ միլիոնը աստղ (NASA/JPL և Սոնֆիան Գիգարդ):

Սա երկնքի մի փոքրիկ կոտրի պատկերն է, որն արվել է Հաբլ տիեզերական աստղադիտակի կողմից 12 ժամ ընդունվել է Հարավային Ֆոնտանիկներում ամբողջ հեռու: Ամենամութ կետերում գալակտիկաներ են: 8

Արևի ցիկլերը առանց իմիջի

Սիեգալը մեր Ծիր կաթեակի սոտ սմոկիսիտների մեջ տարբերակ է: Մեր հարթակը գալիս է Տիեզերքի թեզ մի ուսումնասիրությունից: Ամենամոտ գիտնականներ: Ամենամոտ գիտնականներ: Ամենամոտ գիտնականներ

Սրեգակը հիմնականում կազմված է ջրածնից: Դրա միջուկում, որի ջերմաստիճանը 15 միլիոն աստիճան Ցելսիուս է, սոնդի են ունենում միջուկային սինթեզի ռեակցիաներ, ջրածնի ատոմները միանում են՝ առաջացնելով հելիում (տե՛ս TUIMP 14 և 29):

Այս սինթեզի ռեակցիայի շնորհիվ արտադրվում է էներգիա: Սրեգակի ներսում երկար ճանապարհ անցնելուց հետո այս էներգիան հասնում է մակերևույթ: Սակայն արդեն գաղտ թաղտ սեռանվի լույսի ձևով: Այդ պատճառով էլ Սրեգակը փայլում է: Դրա մակերևույթի ջերմաստիճանը 5500 է, և այդ ջերմաստիճանում մարմինները ամենից ուժեղ ճառագայթում են դեղին լույս:

Մեզ գիտենք, որ Արևի շուրջը սոս 300000 անգամ մեծ է Երկրի շուրջից: Գիտենք նաև, թե որքան էներգիա է առաջանում բարձրակարգ շրջածնի ատոմից, և որքան լույս է Արևն արձակում բարձրակարգ վարկյան: Այս տվյալների շնորհիվ կարելի է հաշվարկել, որ Արևը 12տրա սոս 10 միլիարդ տարի՝ մինչև կսպառի իր վառելիքը:

Իմաստ է Սրեգակին էներգիա ստանալիս

Աստղերն ու նրանց մոլորակները ձևավորվում են միջաստղային միջավայրում՝ գազի և փոշու ամպերի մեջ (Webb/NASA):

Սուպրանովան միգամածությունն NGC 3132, որը կոչվում է շարավային օղակի միգամածություն (Webb/NASA):

Սրեգակը, ինչպես բոլոր աստղերը, ձևավորվել է գազի և փոշու ամպի ներսում: Ինչ-որ պատճառով, գուցե մոտակա գերնոր աստղի պայթյունից, ամպը սեղմվել է և խտացել: Ամպի նյութի մեծ մասը դարձել է Արև, մնացածը կուտակվել՝ ձևավորելով մարմիններ, որոնք թնթռում չեն փայլում, այլ միայն անդրադարձնում են լույսը: Մոլորակները, նրանց արբանյակները, աստերոիդները և գիսաստղերը:

Արևի նման աստղերն իրենց կյանքի վերջում մեծանում են չափերով և դառնում են նեսում իրենց արտաքին շերտերը: Մինչդեռ նրանց միջուկը սեղմվում է և դառնում շատ սառ աստղ, որը լուսավորում է ընդարձակվող գազի գունը: Առաջանում է մոլորակային միգամածություն, ինչպես պատկերված է նկարում (տե՛ս TUIMP 36):

Սրեգակի կյանքն ու մահը

Սեր Արևի շուրջ կան բազմաթիվ արվեստի մոլոր ընտանիներ են տարբեր գույների, և մեզ դրանք տեսնում ենք դրսևոր ծիածան (տե՛ս TUIMP 2): (Meteored)

Սրեգակը նաև արձակում է այնպիսի լույս, որը մեր աչքերը չեն տեսնում, օրինակ՝ ultraviolet և infrared ճառագայթներ: Դրանք ունակ են ազդելու մեր մարմնի վրա: Մեր կյանքը կախված է դրանցից: Ինչպես նաև՝ մեր մարմնի գունանյութերը